

stemmelsen i § 9 angaaende Forligs og Kendelsers Fuldbyrdelse er nøjagtig den samme som Bestemmelsen i den gældende Lov, og saa vidt mig bekendt har disse Bestemmelser virket fuldt ud tilfredsstillende. Der foreligger, saa vidt jeg ved, hverken fra Befolkningens eller fra Voldgiftsmændenes Side noget som helst Ønske om at faa de nugældende Bestemmelser ændret, og jeg tror derfor ikke, at de Ulemper, som den ærede Ordfører for Mindretallet (Alfred Christensen) har fremhævet, vil vise sig, i alt Fald har de ikke hidtil vist sig, Lovens Virkning har ogsaa paa dette Omraade faktisk været fuldt ud tilfredsstillende. Da Loven sidste Gang var til Revision her i Folketinget, var det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ogsaa Medlem, men han gjorde den Gang ikke Forsøg paa at ændre denne Paragraf. Ifølge § 9, saaledes som den er affattet i Lovforslaget, og saaledes som den er i den gældende Lov, kan og skal Forlig og Kendelser tvangsfuldbyrdes paa samme Maade som endelige Domme; for Kendelser, som er afsagte af de staaende Voldgiftsdomstole, kan Fuldbyrdelsen finde Sted 5 Dage efter Forkyndelsen og for andre Kendelser 3 Uger efter. Det er navnlig de 3 Uger, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har rettet sin Kritik imod, men jeg skal gøre opmærksom paa, at det sikkert er nødvendigt at have en Frist, og at den neppe kan være kortere end 3 Uger. Sagen er nemlig den, at naar Voldgiftsmændene har afsagt en Kendelse, har den, hvem den gaar imod, Ret til at forsøge at faa Sagen optaget og paakendt af den staaende Voldgiftsdomstol, og ifølge § 8 har han en Frist af 14 Dage, inden han behøver at indgive sin Begæring; den staaende Voldgiftsrets Svar skal saa tilbage, og de 8 Dage, der er til det, er ikke for meget. Jeg kan derfor ikke anbefale at stemme for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1.

Hvad det andet Ændringsforslag om en Revisionsbestemmelse angaar, kan man ikke tillægge det nogen stor Betydning, det forekommer mig nærmest at være overflødig. Jeg er nemlig fuldt ud enig med den højtærede Minister i, at der ikke er nogen Grund til at indsætte en saadan Bestem-

melse. Denne Lov er nu kommet over, hvad man kan kalde Børneaarene, og kommet godt over dem. Der er nu skabt en Retspraksis, som i det store og hele har virket tilfredsstillende ude blandt Landmændene, blandt dem, der særlig har med denne Lov at gøre. Derfor tror jeg ikke, der er nogen Grund til at indsætte en Revisionsbestemmelse. Skulde det vise sig, at der blev Ulemper hist og her, kan man altid tage Sagen op til Revision. Man er i det hele taget, tror jeg, alt for tilbøjelig til her paa Rigsdagen at indsætte Revisionsbestemmelser i Lovene. Det bevirker mange Gange, at Rigsdagen faar forøget Arbejde, som slet ingen Nytte er til. Man er vistnok ogsaa ved at komme noget bort derfra. Vi har saaledes netop for kort Tid siden her i Folketinget vedtaget en Lov om Motorkøretøjer, og det er dog egentlig et Felt, hvor man kan sige, at det var mere nødvendigt at have en Revisionsbestemmelse, men hele Udvalget blev, efter at der i Udvalget var blevet stillet Forslag om en saadan Bestemmelse, enigt om at undlade at sætte en saadan Bestemmelse ind i Forslaget. Jeg kan derfor ikke anbefale de to Ændringsforslag, men maa tilraade at stemme imod dem.

Alfred Christensen: Jeg vil blot berigtige en Misforstaaelse af den ærede Ordfører (Rasmus Hansen). Den ærede Ordfører bemærkede, at den gældende Lov er ligelydende med Lovforslaget med Hensyn til Forkyndelsesfristerne og Eksekutionsfristen baade for Forlig og Domme, og at der ingen Gener var derved, men at det har virket tilfredsstillende. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at Mindretallets Ændringsforslag er affattede paa udtrykkelig Anmodning fra forskellige Kolleger i Provinsen, der har henvendt sig til min Medforslagstiller og mig om at faa disse langvarige Frister bort, i Særdeleshed for Forligs Vedkommende, hvor de slet ikke kendes i dansk Ret, idet Fristerne for Forligs Vedkommende kunde medføre saadanne Resultater, at en Mand, efter at have indgaaet et Forlig, hvorved han fik sin Ret fuldt ud, ganske forspildte den, fordi der skulde gaa saa lang Tid, inden han kunde faa den fuldbyrdet.